

T.C.
YARGITAY
3. Hukuk Dairesi

Esas No: 2014/20406
Karar No: 2014/17028
Karar Tarihi: 22.12.2014

NAFAKA DAVASI - VELAYET ANNEYE VERİLMİ OLAN KÜÇÜK ÇİN
NAFAKA İSTEMİ - HUSUMETİN DO RU K İLERE YÖNELTİLDİ
GÖZETİLEREK İN ESASINA GİRİLMESİ VE UYU MAZLIK HAKKINDA BİR
DAVANIN USULDEN REDDİNE KARAR VERİLMESİ -
REDDİNİN SABİTSİZ OLU ŞU

ÖZET: Dava, velayeti anneye verilmiş olan küçük için nafaka istemine ilikindir. Mahkemece; davada husumetin doruk ilere yöneltildi i gözetilerek, i in esasına girilmesi ve uyumazlık hakkında bir hüküm tesis edilmesi gerekirken, yanılıgılı de erlendirme ve eksik inceleme ile davanın usulden reddine karar verilmesi doru görülmemi tir.
(4721 S. K. m. 14, 328, 365) (6100 S. K. m. 51)

Dava: Taraflar arasında görülen nafaka davasının yapılan muhakemesi sonunda mahalli mahkemece verilen hüküm davacı vekili tarafından temyiz edilmi tir.

Temyiz isteminin süresi içinde oldu u anlaşıldıktan sonra dosyadaki bütün ka ıtlar okunup gere i dü ünüldü:

Karar: Davacı vekili dilekçesinde; müvekkili ile davalılardan C. G. K.'ın bo andıklarını, ancak bo anma davasında velayeti müvekkiline verilen mü terek çocuk M. C. için nafaka talep edilmedi ini, mü terek çocuğun otizm rahatsızlı ı nedeniyle özel okulda e itim gördü ünü, giderlerinin tamamının müvekkili tarafından kar ılandı ını, davalı C. G. K.'ın kısıtlanması nedeniyle mal varlı ının bulunmadı ını, babası olan di er davalının ise yörenin sayılı i adamlarından oldu unu ileri sürerek; mü terek çocuk için davalı baba C. G. K. ve davalı dede A. K.'ın aylık 5.000 TL i tirak nafakasını mü tereken veya müteselsilen ödemelerine karar verilmesini talep etmi tir.

Davalılar vekili cevap dilekçesinde; müvekkillerinden A. K.'ın, di er müvekkili C. G. K.'ın vasisi oldu unu, vasinin dorudan davanın tarafı olamayaca ını, bu nedenle müvekkili A. O. yönünden husumet itirazında bulduklarını, esas yönünden ise müvekkili C. G. K.'ın i siz olup tüm ihtiyaçlarının di er müvekkili A. O. tarafından kar ılandı ını savunarak, davanın reddini dilemi tir.

Mahkemece; i tirak nafakası yükümlüsü olan davalı C. G. K.'ın kısıtlandı ı, bu ki i hakkında açılan davada vasi olan ki inin kanuni temsilci olarak gösterilmesi ve dava ile ilgili tebligatların bu sıfatla ilgiliye kar ı yapılması gerekti i, davanın ise kısıtlı nafaka yükümlüsü ve vasinin davalı olarak gösterilmesi suretiyle açıldı ı, bu nedenle davalıların pasif husumet ehliyetinin bulunmadı ı gerekçesiyle davanın usulden reddine karar verilmi ; hüküm, davacı vekili tarafından temyiz edilmi tir.

Dava, velayeti anneye verilmiş olan küçük için nafaka istemine ilikindir.

TMK.nun 14.maddesi hükmüne göre; kısıtlıların fiil ehliyeti yoktur. Bundan dolayı, kısıtlıların dava ehliyeti de yoktur (HMK. md. 51).

Dava ehliyeti olmayan bir kısıtlıya kar ı açılan dava dilekçesinde; davalı olarak kısıtlının,

temsilcisi olarak da kanuni temsilcisinin adı, soyadı ve adresi yazılır.

Bu ekinde açılan bir davada, kanuni temsilci taraf değildir. Taraf, kanuni temsilci tarafından temsil edilen kısıtlıdır. Kanuni temsilci ise, taraf olan kısıtlının temsilcisidir.

Öte yandan, TMK.nun 365.maddesi; yardım nafakası davasının, mirasçılıktaki sıra gözönünde tutularak açılacağını hükme bağlamıştır.

Buna göre, nafaka yükümlüsü babanın ölümü olması veya bakma gücünün olmaması üzerine bir üst zümrede yer alan dededen de nafaka istenebilir.

Bu açıklamalar ışığında dava dilekçesi incelendiğinde, birinci davalı olarak küçüğün babası olan kısıtlı C. G.'in gösterildiği, kanuni temsilcisi olarak da vasisi olan A. O.'ın adı, soyadı ve adresinin yazıldığı, ikinci davalı olarak ise küçüğün dedesi olan A. O.'ın gösterildiği anlaşılmaktadır. Diğer bir anlatımla, davanın TMK.nun 328.maddesi uyarınca davalı C. G.'e, TMK.nun 365.maddesi uyarınca ise davalı A.O.'a yöneltildiği, bu durumda davalı tarafın husumet itirazının yerinde olmadığı açıktır.

O halde mahkemece; davada husumetin doğru ki ilere yöneltildiği gözetilerek, işin esasına girilmesi ve uyuşmazlık hakkında bir hüküm tesis edilmesi gerekirken, yanlılgılı değerlendirme ve eksik inceleme ile davanın usulden reddine karar verilmesi doğru görülmemiştir.

Sonuç: Bu itibarla yukarıda açıklanan esaslar gözönünde tutulmaksızın yazılı ekinde hüküm tesis isabetsiz, temyiz itirazları bu nedenlerle yerinde olduğundan kabulü ile hükmün HUMK.nun 428.maddesi gereğince BOZULMASINA ve peşin alınan temyiz harcının istek halinde temyiz eden tarafa iadesine, 22.12.2014 tarihinde oybirliği ile, karar verildi. (ᄁᄁ)